Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

de se dictũ sit non aliũ intelligendũ esse quã
dictũ est De dictis suis demonstratis sin
gulorũ quorũq; utrũq; contrariorũ intelligentiã consilio q̃d
existimet in eo q̃d dictum sit ex ipo utri
ne ex altero intelligendũ sit ante ex illo
an uero ipe ille credendus sit Et altero nonẽ
qua ex ipso ẽ. idẽ ne aliunde pter q̃ ex eo
deus sit Et nichilo non ẽ quia ex ipo est
Demonstrat enim natum unde natum ne
ipe nonẽ quia ubi ex ipo ẽ. natum filij
referre ex patre deinde cũ significat ex ute
ro mrís ego an credi possit esse natũ ex nichi
lo cũ natuitatis ueritas p corporalẽ
efficentiam nomẽ ꝓuelet Non ex men
bris corporalibus consistens deus cũ genera
tionẽ filij cõmendauit aut Et uterq; ante
luciferũ genuit te Sed mentaliter
illã unigenitũ ex se filij natuitatẽ ex
diuinitatis sue ueritate confirmans
ad intelligentiae fidem locutus ẽ ut d̃ di
uinis suis rebus sdm humanã natuã
humane natuie sensũ ad fidei scientiã
erudiret ut cũ ait creuerũ nõ ex nichi
lo creatio substitisse ꝑ ex se unigeniti sui
natuitatis natuitatis docuit Postmo
q̃d dicit ex patre ernu et ueni uere ambigui
tatẽ reliquerit qui intelligere nõ aliunde
q̃ ex patre est q̃ deus est Et prẽ eni ceteris
neq; aliã natuitatis habuit natuitatẽ
neq; nullã. sed cũ sibi restat auctore ex quo se
pfitet esse De his autẽ demonstratis atq;
intelligendis posterior nr sermo ẽ Interim tã
hoc iudicamus qua hominis fiducia intelligen
di de deo inhibeant que q̃ a deo de se dicta
sint non negant O grauissimũ humane
stultitie atq; insolentie decretis Professiõis
sue de se deũ non modo arguere nõ credẽ
do sed emendando damnare Et illud mes
fabile in eo natuie ueritis q; secretũ humane
communicare et impu gnare doctrinis
et hec audere loqui Si inquit ex deo ẽ filius
demutabilis et corporeus deus ẽ qui ex se
pulerit uel extenderit q̃d ꝑ esset in filiũ
Quid solliatis ne demutabilis deus sit.
Nos natuitatẽ confitentẽ nos unigenitũ
pdicamus ex deo dicti Tu ne natuitatis
maneat ne unigenitus deus in ecclie fide sit
natuiũ in demutabilis dei que nec exten
di possit opponis Afferre ẽ tibi infelix error
etiam ex rebus mundi quarundã natuitatẽ
que gignunt exemplũ. ne natuitatẽ pten
sionem existimares ne nasteneiũ natuius
detrimenta crederes esse gignentiũ ut etiã
multa sine corpuli adiunctione ex uuen
tibus iuuentes animas gignierent nisi
nephas esset deo de se nõ credidisse. et ulti
mi fluuiis uestiua iudicaret ad ime aut
transitẽ ad fidem. cui uenenitõne pfitenis
ad uitã Si enim non ꝑ eũ uita ẽ. fides in
me ẽ Fides autẽ uita ẽ quomodo in eo ẽ qui
sibi de se testis infidelis haberet Vsuepas enim in
pissime heretice natuitatẽ filij ad creationis
uoluntatẽ ut non ex deo natus sit ꝑ uolente
eo qui creauit. ex creatione substiterit Et
tem idcirco non deus ẽ q̃a manente d̃ uno
non teneat filius originis sue in natuitate
natuiũ ꝑ in ꝑbam alterũ condicio ipe tmq;
unigenitus conditionibus et factoris reteris p
stantior sit Substitutus cũ ut cãtionis indulte
sibi haberet substitutionẽ non dei attulerit
ex generatione natuiũ Et natũ dicis q̃d sb
sistit ex nichilo filiũ autẽ idcirco uuntipes
non quia ex deo natus est ꝑ q; p deũ cãtus ẽ
quia et homines religiosos appellatione
huius nominis dignos adeo habitos me
mineris Cũ porro ei non alia adiutione
dei nomen indulgeas q̃ eam qua dictũ sit
Ego dixi dii estis et filij altissimi omnes. ut
utrũq; dignatione in humbulo uuntipuitis
nõ natuie in nomine ueritate Sicq; tamen
filius creadoptione. deus ex uuntipatione
unigenitus ex priuilegio. primogenitus ex
ordine. totus cãtus ex nullo deus Quia ge
neratio eius non natuiũ ex deo natuiu
tis sit sed substantie creatiũ Hac primũ oratio
ne impatientissimi doloris mei uenia
loqui me apud te omnipotens deus ex pa
tre. et me cãtum ac cineres miritis tã tue
religione deuinctũ liberi in hec ulti pmit
te Ego infelix nichil antea fui et iure sen
sis expers sine mei intelligentia eo q̃d
sum miratus ꝑ misericordia tua ad iu
uendũ nr iussi est Et non ambigo quin
tu bonus bonũ nr sinueris ẽ q̃ natus sit
Neq; enim qui non eges ad malt me origi